

L'ESCALENC, davant de la present contesa electoral ha ofert a tots els partits i formacions polítiques amb representació a l'Escala un espai de la publicació perquè expliquin el seu punt de vista sobre el panorama polític actual prenent com a punt de referència les següents qüestions:

PARTIT DELS COMUNISTES DE CATALUNYA

El Partit dels Comunistes de Catalunya, durant la present legislatura, o també immediatament després del V Congrés del PSUC, del qual vàrem ser exclosos sense tenir en compte els acords que havien estat assolits per la majoria dels components de l'esmentat i famós congrés, no hem tingut altra inquietud que donar fe de la nostra fidelitat als principis polítics del marxisme-leninisme.

També ha estat preocupació nostra, i encara ho continua essent, l'entrada d'Espanya a l'OTAN. Personalment crec que l'ingrés a l'OTAN, en els moments actuals, és un dels errors més grans que es podien cometre. Entrar a l'OTAN amb ple dret, en la dècada dels cinquanta quan no ens hi volien amb el pretext de la dictadura que teníem aquí, sí que hauria estat un bon negoci, ja que llavors no s'hi podia perdre res militarment, i en canvi hi havia molt a guanyar tota vegada que Rússia, en aquells anys, no era res militarment; però ara, que no hi ha res a guanyar i sí molt a perdre, crec que ha estat un error que pagarem car. «Deixeu pixar els matxos», deia en Ramon «Esparralló», un dels més grans filòsofs que ha tingut aquest poble. Les raons que tinc per justificar la meua posició són moltes i per tant impossible d'explicar en tant poc espai.

Quant a la valoració de la situació actual haig de fer constar que no entra dins de la meua vocació analitzar les situacions presents. Sento més interès per allò que ha de passar, que no pas per allò que està passant, i el futur el veig insegur i preocupant.

Per dir quelcom del present, em limitaré a assenyalar algunes de les qüestions que són del domini públic. Una és de moral: cada dia que passa hi manca més noblesa en el tracte a nivell humà. No sé de qui és la culpa. També són preocupants les qüestions socials, ecològiques, de seguretat ciutadana i, per sobre de tot, la manera com funciona la justícia. Encara la gent es preocupa més de tenir bones influències que no pas de tenir la raó. Enumero aquestes perquè considero que ja són suficients per a una persona a qui no desvetlla massa el present.

Aquesta vocació que tinc jo per al futur fa, crec, que em senti còmode en el P.C.C., ja que aquest partit és un partit de futur. Ara per ara no hi tenim gaire res a fer. Ja el podeu votar amb tota tranquil·litat que no fareu pas cap mal ni cap bé a ningú. Sóc conscient que si no es presenta un conjuntura favorable no serem mai res. I sinó: «deixeu pixar els matxos».

Ferran Català

ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

És important de remarcar que a diferència dels altres partits que es presenten a les properes eleccions, Esquerra Republicana de Catalunya és l'única formació política amb una dinàmica netament catalana i sense cap dependència de partits espanyols. Aquest punt de partença, és el que ens permet de defensar i exigir els nostres drets d'una forma clara i sense tenir hipotecada l'expressió de les nostres idees.

El programa polític d'E.R.C. és modern i progressista en tots els aspectes tractats, entre els quals esmentem:

Defensa del dret a l'autodeterminació. Reforma de la Constitució espanyola. Desmilitarització de la Guàrdia Civil. Escolaritat obligatòria fins als 16 anys i gratuïta fins als 18. Reestructuració de les empreses públiques. Reducció de les despeses militars. Suprimir la duplicitat d'administracions. Fomentar el cooperativisme agrícola i millorar les tècniques a fi de poder fer front a la competència europea. Disminuir

—QUINA ACTIVITAT HA PORTAT A TERME EL VOSTRE GRUP POLÍTIC, DURANT AQUESTA LEGISLATURA?

—COM VEIEU LA SITUACIÓ ACTUAL?

—QUINES PROPOSTES FEU DE CARES AL FUTUR?

l'intervencionisme estatal en la política industrial i promocionar la col·laboració entre la Universitat i les empreses. Protecció del medi ambient amb l'adopció de mesures per a lluitar contra la desertització i la deforestació, utilitzant espècies autòctones per a les repoblacions.

Com és evident, E.R.C. no pretén dirigir la política espanyola, ja que entre altres coses, el pes específic que té Catalunya en funció del número de diputats no ho permet, ni en el cas que tots els nostres diputats fossin d'un sol partit. Pretenem però pressionar el govern espanyol a fi de que es segueixi una política més progressista, i alhora continuarem reclamant els drets del poble català, els quals es veuen amenaçats per l'actual conjuntura política. Per aquest motiu, col·laborarem amb forces polítiques afins a la nostra, exteses arreu de l'Estat.

ALTERNATIVA VERDA

Durant els darrers decennis la nostra societat ha cregut en el «PROGRÉS». Ha cregut que el seu esdevenidor estava en un ràpid creixement de la producció i del consum. I n'ha gallejat. Però a l'eufòria li ha succeït el desassossec. Després la inquietud i l'angoixa. A poc a poc, ens hem adonat que aquest creixement, que aquest «desenvolupament de les forces productives», tot allò que ens agradava anomenar com «progrés», engendrava estralls sense precedents en la història de la humanitat. És en aquesta conscienciació on ha crescut la sensibilitat ecologista. És en el seu si on el moviment ecologista troba el seu vigor, renovat sense parar.

Una presa de consciència així no podia desembocar més que en un qüestionament radical del sistema de valors i de la visió del món sobre els quals les societats industrials —tant les de l'Est com les de l'Oest— s'han bastit. El sistema de valors que nodreix aquestes societats és essencialment materialista. La recerca de la felicitat es redueix al creixement del consum.

S'identifica benestar amb producte nacional brut. En canvi, pel moviment ecologista, el ser té prioritat sobre el posseir, l'esperit de domini sobre la natura deixa lloc al respecte dels equilibris ecològics, la recerca de l'autonomia substitueix a l'esperit de competència entre els homes i entre els pobles.

A aquest trasbals de l'ordre de valors s'hi afegeix un canvi profund de la visió del món. Al llarg de la història, les societats industrials han estat posseïdes per una fe cega en la ciència i en la tecnologia, concebudes com el descobriment i l'explotació de relacions causals simples i lineals. Enfront d'aquesta visió mecanicista del món, la conscienciació vers els estralls del «progrés» ha imposat una aproximació que posa l'accent en la complexitat de les relacions entre els fenòmens, en la influència recíproca a que poden tenir entre ells sobre l'acció i la reacció que un fenomen pot exercir sobre altres fenòmens: és la visió del món anomenada sistemàtica. El domini de l'ecologia científica il·lustra excel·lentment aquesta aproximació.

L'ecologia política es basa en l'ecologia científica i freqüentment s'hi inspira, a despit que el projecte ecologista es troba ben allunyat d'un món ecològicament intacte, on la població robotitzada treballaria esclavitzada sota la direcció d'una minoria de savis i d'enginyers de l'ecologia.

Quina és doncs la veritable natura del projecte ecologista? En quines constatacions es recolza aquest projecte? Quines són les components del moviment social que representa? Quina estratègia política és susceptible de dur-la a la pràctica? Respondre a totes aquestes qüestions, és definir els principis fonamentals que sustenten l'acció del Moviment Ecologista de Catalunya.